

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 fr 20 kr. — Egyenlő részletekben: előfizetők, tanítók, iparosok és egyesületek melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frt-ért kapják a lapot.

Felolós szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
Kiadóhivat: K. Vásárhelytől az Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

Magyar honvédelem.

Ha akár a kormány intézkedéseit, akár pedig a korona ténykedéseit akar-nók elfogult és kieséyes pártiszempont-ból megítélni, bizonyos gunymosollyal tekinthetnénk most az ellenzékre, mely folyton azt hirdette a magyar kormány-pól, különösen pedig báró Fejérváry Gé-záról, hogy képtelen, no, de meg nem is akar a magyar nemzet jogos igényeinek érvényt szerezni a magyar haza és az osztrák-magyar monarchia védelmi szerve-zetében katonai intézményeinknek a magyar szellemmel való összhangba hozatalában.

Am a Fejérváry Géza honvédelmi miniszter által a ház elé terjesztett két nagyfontosságú törvényjavaslat teljesen megsemmíti az ellenzéki argumentációk irányzatot voltát s napnál világosabban dokumentálják, hogy a honvédelmi mi-niszter ur s a vele szolidáris összkor-mány épp akkor, a midőn egy közel háromszáz tagból álló fegyelmezett majori-tás fölött rendelkeznek, nem bizakodnak el erejük tudatában, hanem megszilárdult parlamenti pozíciójukat komoly követé-léseink teljesítésére használják föl s ha az ellenzéki tábor csak egy pillanatra is tudná szeméről levetni az elfogultság há-lyogát, kétségtelenül el kellene ismernie, hogy épp oly alaptalanul, mint a mily igaztalanul vádolja jogfeladással azt a

miniszterelnököt, a ki a magyar nemzeti álláspontot respektálni nem akaró Kál-nokyt és Agliárdit megbuktatta, s a ki mint a korona első tanácsosa, a millen-náris ünnepségek alatt századok óta nem látott fényben s imponáló arányokban juttatta kifejezésre a magyar nemzet szu-verénitását, a magyar föld állami indivi-duálitását; a ki épp a napokban a leg-szebb és a leghazafiasabb eszmék egyi-két tolmácsolta az uralkodónak, a mely-nek következtében ő felsége a király iga-zán fejedelmi módon intézkedett egyik elődjének, az Árpádházi III. Béla király földi maradványainak örök nyugalomba helyezéséről.

De ha ezen előzmények alapján s te-kintve azt a lankadatlan buzgalmat, me-lyet Fejérváry báró immár két évtized óta a honvédelmi intézmény kiépítésében kifejt, meg sem lep bennünket ennek a ténynek a nagysága, melyet a betérjeszt-tett honvédelmi javaslatok fontossága oly élénk világításba helyez, másrésztől meg vétenünk a józólés és az igazság törvé-nyei ellen, ha e nagy aktus alkalmából elmulasztanók hazafias hálánkat és elis-merésünket kifejezni Apponyi Albertnek és a nemzeti párt többi korifeusainak azért a lankadatlan buzgalomért, mely-lyel a magyar katonai nevelés kérdését állandóan napirenden tartották.

Mert ha csak nem akarjuk éppenséggel kétségbe vonni azt, hogy parlamentáris

országban az ellenzéknek is nagyon fon-tos szerep jut az ország ügyeinek az irá-nyításában, valóban el kell ismernünk, hogy a nemzeti párt a katonai akadémia és a katonai nevelés kérdésében minden-kor illően, erélyesen és következetesen képviselte a nemzeti, a magyar állás-pontot.

Am, e tény konstatálása a legkisebb mértékben sem csorbitja Fejérváry báró és a magyar kormány érdemeit a kivi-vott eredményeket illetőleg.

Mert az ügy érdemlegességét tekint-ve, nem az a fontos, hogy a betérjesztett két javaslattal a nemzeti párt egy régi óhaja is valósul meg (hisz a nemzeti pár-ti körökben jól tudják, hogy a liberális párt is mindenkor elismerte a sek jogosságát), hanem az irányadó és döntő szempont az, hogy a kormány az első kedvező alkalmat megragadta arra nézve, hogy a katonai nevelés és tiszt-képzés terén az egész vonalon diadalra juttassa a magyar álláspontot.

A betérjesztett két nagyfontosságú javaslat valósággal egészen új perspekti-vát tár fel szemeink előtt. E javaslatok-kal ugyanis reformáljuk és végleg meg-szilárdítjuk a honvédséget s belevisszük egyúttal a magyar befolyást, a nemzeti eszmét a közös hadseregbe is, anélkül, hogy a nagy lépéssel bármiképpen is al-terálnók a közös hadsereg szervezeti egy-ségét és annak berendezését.

TÁRGZA.

A mult.

Színhely: Régi divatu vasuti kupé.

Feri. (Elegáns huszonhat éves uriember, vadász-ruhában beront a kupéba. A vasuti szolga feladja fegyverét és táskáját, mikor már felhangzik a fő-kalauz kiáltása: „Mehot!” A kupéajtót becsapják. Egy sipjelzés és a vonat indul.)

Margit. (Huszonhat éves gazdag özvegye a kocsii ellenkező oldalán áll az ablaknál, a vidéket szemléli és a várost ócska tornyaival.) Mikor a vo-nat kirobogott a pályaudvarból, leül és felveszi a könyvet, hogy az olvasást folytassa. Észreveszi Ferit a meglepetés háik kiáltásával: Feri!

Feri. (felismeri a hölgyet.) Ezer boesánatot kérek! Nem sejtettem, hogy itt fogom találni, nagy-ságos asszonyom.

Margit. (minden érdeklődés nélkül.) Hová utazik?

Feri. Attól tartok, hogy Vig túrnie kell a társaságomat, mert a vonat nem áll meg odáig. Ha csak nem nyomja meg a vészjelzőt?

Margit. Nem látok veszedelmet. Különböben mi-nők arra vagyunk kárhoztatva, hogy túrjunk.

(Kis szünet)

Margit. Felmentem attól, hogy V-ben más

kocsira átszálljon, utam ugyis L-ig tart, aztán sza-badon marad.

Feri. L-ben szállok én is ki. Megyek Feren-czyékhez vadászni.

Margit. (ijedten.) Ferenczyékhez? Ez különös vélotlon!

Feri. Talán ön is?

Margit. Igen. Irma édes anyja mög Gleichen-bergben invitált néhány hétre. No hiszen szép mu-latság lesz!

Feri. Mit tegyünk? Én már táviratoztam, hogy küldjenek kocsit.

Margit. Bizonyára egy kocsit küldenek mind-kettőnkért. Irma avizálta nekem, hogy Gyula eljön a stációra. Mit tegyünk?

Feri. Nem lehetne úgy viselkednünk, mintha egymást nem ismernők!

Margit. Eljegyzésünk ugyan nem állt az új-ságokban, de arról többen tudhatnak, hogy so-kat érintkeztünk egymással, hogy barátok voltunk.

Feri. (Szemrehányóan.) „Voltunk” mondja ön?

Margit. (Nem ügye ve.) Hát ha Irma tudja, hogy ismerjük egymást? Ó rögtön kitalálna mindent.

Feri. Irma édes eszü leány, de azt hiszem, nagyon diszkrét.

Margit. Diszkrét módon dugja az orrát má-sok ügyeibe. Különböben ez az orr elég nagy, hogy jól szimatolhasson.

Feri. De jól illik az arcához. Olyan hatá-rozott jelleget kölcsönöz neki.

Margit. Ó maga is nagyon határozott. Majd a férje fölött is ő fog határozni.

Feri. Annál gyöngébb ember Gyula. Őt köny-nyű kormányozni.

Margit. Én ellenkezőleg, szilárd férfinak tar-tom. Különböben figyelmeztetem, hogy Gyula és ön —

Feri. Boesánat. Arra gondolhattam volna. De most már, hogy menekülünk a helyzetből?

Margit. Kinos volna nekik elmesélni, hogyan álltunk egymással és mily gyorsan vége lett min-dennek.

Feri. Nem az én hibám volt.

Margit. Nem az önő?! Csak nem akarja mondani, hogy...

Feri. Ön félre dobott engem, mint egy ócska keztyűt és én fél évig boldogtalan voltam.

Margit. Én dobtam volna félre! Hát nem ön irt nekem.

Feri. Igen, mikor éreztette velem, hogy egy-bekelésünkkel nem remél valami nagy boldogságot.

Margit. Feri! Hogy tételizhetett föl ilyen!

Feri. Ha törődött volna velem, csak választott volna levelemre?

Margit. Ön nagyon sértően irt. De mire jó, ha most összevesszünk azon, hogy ki köztünk a hi-bás? A kérdés most az, hogyan viselkedjünk Fe-renczyéknel.

Feri. Ah ezek a Ferenczyék! Nagyon kedves emberek, de...

Margit. Meghívásaiknál valamivel több kö-rületekintést tanusíthattak volna.

Feri. Ön igazságtalan. Irmát semmi esetre sem lehet okolni.

Az első törvényjavaslat a közös hadsereg nevelő és tisztképző intézeteinél magyar ifjak részére százharmincz új alapítványi helyet létesít. Eddig százhusz ifjút nevelt az állam, ezentúl kétszázötvenet a reáliskolákban és a hadapródiskolákban a közös hadsereg számára.

A másik törvényjavaslat, a honvéd nevelőintézetekről, a Ludovika-akadémiát reformálja, hogy a mely idáig voltaképpen csak katonai főreáliskola volt, valóságos tisztiakadémiává legyen, melyben középiskolát végzett, tizenhét évet betöltött növendékeket, vagy a honvéd főreáliskolában kitanult ifjakat tényleges tisztekké képzik ki. Három évi folyamán minden évben száz magyar fiu kerül ki innét hadnagyi rangban.

Főállitnak egy honvéd főreáliskolát százötven növendékre, tizennégy éves, négy középiskolát végzett ifjak számára három évi tanfolyammal, évenként ötven növendék fölvételével.

Főállitnak azontul két honvédhadapródiskolát, mindegyiket négyszáz növendékre négy évi tanfolyammal. Ezekből évenként kétszáz tiszthelyettes kerülhet ki.

Ha összevesszük e számokat, háromszázötven tiszte fogunk nevelni évenként a honvédségnek és mintegy nyolczvanat a közös hadseregnek, nem számítva azokat, kiket fizetésért, s nem államköltségen tanítanak.

Vagyis a kormány javaslatai megadják a lehetőséget s megteremtik az előfeltételeket arra nézve, hogy a magyar nemzetben, a magyar fajban szunnyadozó katonai erények egész erejükben és teljeségükben kifejezésre juthassanak.

S íme a magyar nemzetet most a sor, hogy elfoglalja a hadsereg vezetésére hivatott tisztikarban azt a számbeli és ér-

telmi pozíciót, mely pénz- és véradónk révén méltán megilleti.

Különösen fontosnak tartanók azonban, ha közoktatásügyi kormányunk a maga hatáskörében is odahatna, hogy a középiskolai tanári karunk kiváló figyelmet fordítson a katonai, illetve a tiszti pályának az ifjuság által való megkedveltetésére. Kívánatos volna különösen az, ha sikerülne a gentry ifjakat, a magyar faj e legharaziasabb osztályát a katonai pályára serkenteni.

A tanárok ebbeli törekvése azonban mindaddig meddő fog maradni, a míg a közvélemény, különösen pedig az ellenzék nem mond le a közös hadsereg iránt táplált előítéletéről.

Ha csak a trón, a haza és a monarchia védelméért felelős közös hadseregnek egész szervezetét nagykönnyelműen nem akarjuk megbolygatni, egyedül a Fejérváry báró által követett irányban s az általa javasolt eszközökkel vagyunk és leszünk képesek érvényt szerezni a magyar nemzeti érdekeknek a hadsereg belső életében, haderőnk szellemének az irányításában.

Mivel pedig a honvédelmi miniszter javaslati kétségen kívül helyezik, hogy felséges királyunk nemcsak, hogy maga is rokonszenvez a magyar nemzetnek azzal a törekvéssel, hogy nemzeti honvédelmünk fokozatos fejlesztésével kapcsolatban a magyar fajnak kiváló katonai erényeihez képest s a nemzet teherviselési kötelezettségeihez viszonyítva — az eddiginél nagyobb befolyás s jelentősebb számbeli képviselőt biztosítsák a közös hadsereg körében a királyi jószág megnyilatkozását annál hazafiasabb örömmel kell üdvözölnünk, mivel a korona e tényekben nemcsak a magyar nemzet katonai erényeinek az elismerését, hanem a dinasztia iránti hűségünk jutalmazását is véljük fölismerhetni. Rajtunk tehát a sor, hogy megmutassuk, hogy méltatni is tudjuk a fejedelmi intencziók tisztaságát azok nemes voltát.

Veritas.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június 4-én.

Az ellenzéknek áldás nélküli munkája, az obstrukció-vita egyre tart. A mai ülésen a nemzeti párt primadonnája, Apponyi Albert is beállt az obstrukció sorába s elmondta gyűjtő, lángoló szavakban a 16 §. fölött azt, mit már sokan elmondtak.

A vitát szabadelvű párti képviselő kezdte meg. Nagy Sándor vette pártfogásába a javaslatot s beszélt röviden, de okosan. Utána Makfalvy Géza jelentette ki, hogy történnek ugyan a sajtó útján is visszaélések s ezen fattyuhajtásokat le lehet nyosni, de magát az egész rendszert nem szabad bántani. Azt látja, hogy haladunk a rendőrállam felé s minthogy a javaslat is ez irányzatot jelenti, nem fogadjuk el. Most Plósz Sándor államtitkár szólalt fel s sorra vevén a javaslat ellen felhozott érveket, kimutatta ezek tarthatatlanságát s hogy a javaslat teljesen megfelel a 48-iki törvényhozás intenczióinak.

Végre rá került a sor Apponyi Albertre is. Az ellenzék rég várta szereplését s juttatott neki bővön a tapsokból s ezek a tapsok ez alkalommal s kivételképpen nemcsak Apponyinak szereztek nagy örömet, hanem a középső karzaton ülő fiatal asszonykának is. Mert tudni való, hogy Apponyi ma először beszélt a felesége előtt. Ujat nem mondott a nemes gróf. Ezt már sokan elmondották, jóllehet

nem ilyen szép kontösben, de ez a lényegen nem változtatott semmit. Őt percz szünet után Pulszky Ágoston vette kezébe a beszéd fonálát s nyomban tönkre tette az Apponyi argumentumait, világosan kimutatva azok tarthatatlanságát. Utána Boda Vilmosra került volna a sor, de mivel kérte, hogy beszédét a jövő ülésen mondassa el, elnök boldog ünnepeket kívánva a t. háznak, az ülést bezárja. Ülés vége 1 óra 35 percz.

Társulás.

Ezen czím alatt a „Székelyföld“ 44. számában egy megalakítandó (társaságról) asztaltársaságról rövid ismertetést közöltem, a melynek tervbe vevendő programjának keretét ismerttettem. Szóval, mint kezdeményezésre felhívtam az esetleg érdeklődők figyelmét.

Ezen ismertetésem keretét azonban ugyancsak a lap 45. számában a t. szerkesztő urhoz czímzett levelében Scepticus ur, a szervezhető asztaltársaság iránt forró érdeklődést (?) tanúsítva, kegyeskedett kitölteni. S ezért valóban nagy hálával tartozunk, mert mi még nem vagyunk azon helyzetben, hogy a részletekről nyilatkozzunk.

Mi még nem tudjuk: lesz-e és minő lesz a kép, mit keretbe foglalhatunk. Ugy, de Scepticus ur tudja, meg is készítette becses levelében; jó is lesz, ha csak maga gyönyörködik kedves szülőltjében. Részünkről köszönjük a jó indulatát, mely olyan, mint a mai eső, van elég, nem kérünk belőle.

Szíves figyelmére különben csak az a megjegyzésünk, hogy talán korai. Nem gondolja ön?

Ne tessék attól a meg nem levő asztaltársaságtól megijedni, mert semmi esetre sem fog az ön által kegyesen kijelölt alapokra helyezkedni.

Egyáltalában nem lesz ezélja társadalmi téren egyenlenséget teremteni.

Van nekünk itt Kézdi-Vásárhelyen elég foltozni való társadalmi téren, ha a Scepticus ur utjaira nem tévelyedünk is. Vagy nincs? Vajjon nem volna-e szükség, no olykor-olykor egyik, másik fontosabb, szükségesebb társadalmi intézmény érdekében közhangulatot csinálni. Nem csak a zöld asztalnál, hanem poharzás közben is, hol a mindennapi élet a maga alakjában pendül meg, lehetne talán vaj egy, vaj több eszmét is lefotografálni, megörökíteni. Ugy, de erre nekünk nincs szükségünk. Szépben fejlődik iparunk, kereskedelmünk, mezőgazdaságunk, tanügyi állapotaink sem rosak; nyakig uszunk a tejfölből, — csak a takarékok tudnak megmondani. No de mi közünk van mindezekhez, ugy-e Scepticus ur? Eddig is jól voltunk, ezután is jól leszünk. A mikor ezután is összejövünk: beszélünk a lovakról, kutyákról, a szép és nem szép asszonykákról, — tört eserepekről. Ez jól van így, — eddig is megtettük, nagy kár volna a osdiság szekerét mozgásba hozni!

No de azért nekünk lesz itt Kézdi-Vásárhelyen egy magán jellegű asztaltársaságunk, a mely, ha írott malasztokon nem is épül, kedélyes jellegű megörízve hasznos dolgot is fog eszelekedni: — ezt legalább így akarjuk.

Hozzá fogunk szólni ipari, mezőgazdasági, kereskedelmi viszonyaink javításához, nőnevelési, egyáltalában tanügyi dolgainkat sem hagyjuk figyelmen kívül; a békés, összetartó, spekulatív munkás szellem terjesztésének módzataihoz is majd csak találunk valamelyes utat. S így jelölt ezélunk keretében csak megszületik Scepticus ur nélkül, vagy ha úgy tetszik, vele karöltve az általa színezett kép, más kiadásban. Addig talán hagyjuk, ki-ki haladjon a maga útján!

Különben, ne adjuk el a medve bőrét előre, a szalma-csépelés nem fizeti ki magát.

Mi meg fogjuk tenni a kezdeményező lépéseket, hogy városunk összeálló elemeit, a mint az több nagyobb városban megvan, egy szolid jellegű szünórázó vagy esermély, vagy esti csillag, szóval egy még megalapítandó czímű asztaltársaságba összehozzuk — hiszrük, hogy sikerül is.

Ma még a kezdeményezésnél vagyunk, Scepticus ur már tovább jutott. Jó lesz, ha az általa teremt alapokon ő is csinál egy asztaltársaságot, így egymással konkurálva, hátha biztosabb lesz a siker.

Különben béke velünk.

Kiss Jenő.

Margit: Vagy ugy?! Szabad talán már gratulálnom.

Feri: Gratulálni? Legalább is kissé korán volna.

Margit: Nem tudom ugyan, hogy van-e mit gratulálni olyan feleséghez, a kinek hetenként új ruha kell. Pedig Irma nem kap nagy hozományt. A vagyon zöme Gyuláé.

Feri: Ugy látszik, jól ismeri Ferenczy Gyula pénzügyi körülményeit. Hát azt tudja-e, hogy nagy kártyás?

Margit: Bámom is én!

Feri: Hát annyira szereti, hogy még a hibáit sem veszi fel? Engedjen meg egy kérdést, egy furcsa kérdést ugyan, de én jobb szeretném elejét venni minden meglepetésnek. Ha Gyula az állomáson elébe jön, talán összeesőkolózik vele?

Margit: Hogy mer télen ilyesmit kérdezni?

Feri: Hát — azért, — mert mindezek után mégis fájdalmas volna reám, ha ott kellene állnom mellette.

Margit: Csak nem féltékeny! Nincs joga hozzá!

Feri: Nem adná nekem azt a jogot, hogy féltsem? Vagy már annyira van Gyulával...

Margit: Én Gyulával semmikép se vagyok, de ön Irmával.

Feri: Én még inkább semmikép. Mondja, Margit, édes Margit! nem voltunk bolondok, vagy gyerekek a múlt évben?

Margit: (Sirva fakadt.) Hát nem tudta, hogy mennyire szerettem és szeretem...

Feri: (Letérdel és átöleli.) Imádlak. (Szünet után.) De mit csináljunk Ferenczyéknél?

Margit: Mutatkozzunk be jegyesek gyanánt!

Som Péter.

Felhívás Háromszékmegye gazda-közönségéhez.

Az elmúlt év december havában szerencsés voltam igénytelen soraimmal a lap hasábjain az igen tisztelt gazdaközönség figyelmét és érdeklődését a vármegyénkben még mindig hiányzó gazdasági egyet és gazdakörök alakítására felhívni. S miután örömmel tapasztaltam, az azóta hozzám jutott levelekből, hogy az ügy iránt érdeklődők száma jelentékeny, de egyszersmind ezen levelekből arról is meggyőződtem, hogy az általam felvetett eszme kivételre nem igen akad vállalkozó, vagyis a kivételhez senki sem mer fogni, elhatároztam, hogy a felvetett kérdést bővebb tanulmány tárgyává fogom tenni, abban a reményben alkalman és időm lesz a tisztelt gazdaközönséggel tanulmányaim eredményét közölhetni, azokat megvitatni, az üdvöst, a jót, a észéravezetőt kiválasztani s mindjárt gyakorlatilag alkalmazásba is venni. Nem kimélve költséget és fáradságot, több helyről egyesületi, gazdaköri és hitelszövetkezeti alapszabályokat szereztem be, több ilyen szövetkezet és gazdasági egyesület belső életét is tanulmány tárgyává téve, ma már abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy tanulmányaim eredményét a gazdaközönséggel közölhetem. De ezt nem tehetem másképen, mint úgy, hogy ha egy agrár gyűlést tartunk, itt megbeszéljük az utat, módot arra, hogy elmaradt gazdasági viszonyainkon és gazdai érdekein miképen lehetne és kellene segíteni?

Felkérom tehát a háromszékmegyei tisztelt birtokos osztály értelmiségét, hogy f. év jun. hó 29-én, Péter és Pál napján, d. e. 9 órakor K. Vásárhelyen a nyári szinkör helyiségében, melynek e célra való átengedésétől ön gondoskodni fogok, minél nagyobb számban megjelenni szíveskedjenek.

Tisztelt gazdaközönség!

Már hivatkozott cikkemben szerencsés voltam kifejteni, hogy engem, midőn a birtokos osztályt tömörülésre és gazdasági viszonyainak átalakítására, előbbre vitelére hívtam fel, nem önző célok, hanem tisztán a szülőföld iránti határtalan szeretet vezett, mely szeretet mindinkább növekszik és mind jobban-jobbán sarkal tenni gazdai érdekeiben, látva más megyéknek gazdasági előhaladottságát, hogy a természet minden adományával oly bőven megáldott szűkebb hazám gazdasági ügyét csak egy lépéssel is előbbre vigyem. S ha ez nem fog sikerülni nekem, akkor is lelkiismeretem nyugodt és tiszta marad, mert szándékom gyémánttisztasága s minél tovább foglalkozom a módzatokkal, melyeket törekvésem kivételében alkalmazni helyesnek látok, annál erősebb és erősebb lesz meggyőződése, hogy helyes uton járok.

Ha tehát hajótörést szenvedek, a gazdaközönség indolenciája lesz a zátony, melyen hajom, mely vígan indult a haboknak, meg fog fenekleni. Tisztelt gazdaközönség! Erőmet tulhaladó munkába nem öhajtanék fogni, mert kudarc esetén engemet érne első sorban ez, azért tehát én a zászlót, melyre felírtam „Háromszékmegye gazdasági érdekei” örömmel vettem a kezembe, utánam tehát és fiaink már áldani fognak mindnyájunkat! Hiszem, hogy a megyénk intelligens gazdaközönsége részt fog venni a gyűlésen, a mely a lét legfontosabb szerepét vivő osztály — a gazdálkodók — helyzetének javításáról, mondhatnám annak létéről lesz hivatva tanácskozni és tenni már egyszer és valahára. Vajha úgy lenne.

Mika Ottokár.

Ujdonságok.

— **Szinészet** Szalkay Lajos szintársulatának névsora e következő: Mészaki személyzet: Szalkay Lajos, igazgató, operette rendező. Hidvéghi Ernő, drámai rendező. Szalkay Béla, titkár. Tombor Aladár, karnagy. Schulte Adolf, zenekar igazgató. Arányiné Karola, sugónő. Rákás Sándor, kelles 2 segéddel. Miholes Károly, főruhátárnok. Kassai Ernő, színház-szolga. Előadé személyzet: Nők: Pajor Emilia, Répási Gusztika, Ligeti Józsa és E. Lányi Szidi énekesnők. Károlyi Böske, drámai szende. Marosi Adél, naiva Borsitzky Ilona, anya, comica. Turi Mariska, Mérei Jeni Fekete Ilon, Kövessy Szerén és Fehér Erzsikar és se-

gédészínésznők. Férfiak: Szalkay Lajos, operette buffo comikus. Hidvéghi Ernő, hős szerelmes. Hetényi Elemér, bonvivánt, comicus. Deési Alfréd, lírai szerelmes. Érczkövy Károly, operette, népszimű énekes. Szepessy Gusztáv, apa, jöllem. Török Vilmos, Izsó Károly, Rá os János, Szabó Miklós és Hevessy Mihály kar- és segédészínészek. Az előadásokat szombaton 12-én kezdi meg „Bánk Bán”-nal, vasárnap 13-án a „Gyimesi vadvirág”-gal, mely két előadás bemutatón fog szolgálni. Hétfőn 14-én kezdődik a bérlet a Bánya-master operettel. A mint e névsor s a jelzett előadandó darabokból következtethetjük, számtalan hatalmas estét fog élvezetessé tenni s azért előre is ajánljuk közönségünk figyelmébe.

— **Felhőszakadás és villámcsapás.** Vasárnap délután Árkos község fölött felhőszakadás vonult el, mely sok kárt okozott különösen a mezőkön, víz alá borítván azok nagy részét. A felhőszakadást kísérelő égiháború közben a villám az árkosi ref. egyház csürebébe beütött s azt felgyújtva elhamvasztotta. A nagy felhőszakadás kizárt ugyan a szomszédos épületekre minden közvetlen veszedelemet, de azért az árkosi önkéntes tűzoltó-egylet derék alparancsnokával, Benkő Árpáddal élén gyorsan megjelent az „istenítélet” helyén s a tüzet lokalizálta. A villámcsapás pillanatában a csűr körül foglalatokodó Nagy Julis nevű leány a borzasztó légnymástól és ijedségtől elájult s mikor magához tért: elvesztette beszéző képességét.

— **Értesítés.** A k.-vásárhely-kantai róm. kath. gymnasiumban az 1896/97 tanév végén tartandó nyilvános vizsgálatok sorrendje: Junius 14-én I—IV. osztályban hittan; junius 15-én IV. osztályban: magyar, német-, latinnyelv és történelem; junius 16-án III. osztályban: magyar, német-, latinnyelv- és történelem; junius 18-án II. osztályban: magyar- és latinnyelv; junius 19-én I. osztályban: magyar- és latinnyelv; junius 21-én IV. osztályban: természetrajz algebra és rajz. geometria; junius 22-én III. osztályban: fizikai földrajz, számtan- és rajz. geometria; junius 23-án: II. osztályban: leíró földrajz, számtan és rajz. geometria; junius 25-én I—IV. osztályban: tornaverseny; junius 28-án zárőnnepély. A vizsgálatok a jelzett napokon délelőtt 8 órakor kezdődnek. Megjegyezni kívánom, hogy a zárőnnepélyt a kegyes adományokból szerzett ifjusági zászló felszentelési ünnepélye előzi meg. A tisztelt szülőket és a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja, Kézdi-Vásárhelyen, 1897. év junius 8-án Hassák Vidor gymn. igazgató.

— **Magyar gazdák Németországban.** Mint értesülünk, nagyobb mozgalom indult meg, hogy viszonzásul a „Német gazdasági szövetkezet” tagjainak magyarországi látogatásáért a magyar földbirtokos osztály testületileg látogassa meg a német gazdák által rendezett rendkívül érdekes nagyszabásu hamburgi gazdasági állatkiállítását. Egy ide vonatkozó ajánlat a „Magyar gazdasági egyesület” f. hó 28-iki választmányi ülésen kerül tárgyalás alá.

— **Vízvezető árok építés.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja az érdekeltekkel, hogy a brassói ötözi állami közút 52—53 km. szakaszán lévő 35 sz. hid felhagyásával kapcsolatos vízvezető árok építési munkái 457 frt 71 kr. összeg erejéig engedélyeztettek. 5 százalék bántópenzzel ellátott zárt ajánlatok f. évi junius 15-én d. e. fél kilenc óráig a sepsi-szentgyörgyi m. kir. áll. építészeti hivatalhoz adandók be, hol a tárgyalás is tartatik.

— **Honvéd csapatok részre szükséges termény és anyag járandóság.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja az érdekeltekkel, hogy a m. kir. kolozsvári VI. honvéd kerületi parancsnoksághoz tartozó honvéd csapatok részére szükséges termény és anyag járandóság biztosítása céljából Marosvásárhelyen a 9-ik honvéd huszárezred kezelő bizottságánál 1897. július 1-én, Kolozsváron a VI. honvéd kerületi parancsnokság hadbizottsági osztályában 1897. július 2-án, — Nagy-Szebenben a 23 honvéd gyalog ezred kezelő bizottságánál 1897. július 8-án — és Brassóban a 24 honvéd gyalog ezred kezelő bizottságánál 1897. július 13-án nyilvános ajánlati verseny tárgyalás tartatik. Ajánlatok az illető állomások szükségleteinek biztosítására, a kitűzött nap d. e. 9 órájáig 5 százalék bántópenzzel csatolása mellett a tárgyaló bizottsághoz adandók be. Részletes feltételek a kamaránál a hivatalos órák alatt betekinthetők.

Rövid hírek.

— A segesvári Petőfi emléksobrot julius 31-én fogják leleplezni. A szobrot Kálló Miklós mintázta. — **Budapest**en, a Ludoviceum-utczában egy házépítésnél az állvány leszakadt s több munkás megsebesült. — **Debreczenben** dr. Kovács Gábor ügyvéd, a Tóth Kálmán majolika-kályhagyár esdőtömegmondnoka agyonlőtte magát. — **Hagikoszta György** trieszti kereskedő a többszörös milliomos agyonlőtte magát. — **Leidinger** a fűdvarmesteri hivatal főszámtanácsosa, Bécsben agyonlőtte magát.

Idegének forgalma.

Május 28-tól junius 4-ig.

Nemzeti szálló. Kovács Félix utazó Bécs, Reicher J. kereskedő Bukarest, Reicher A. kereskedő Bukarest, Schön Gusztáv utazó Bécs, Alvinczy Béla utazó Bécs. Pitschmann Károly kereskedő Bécs, Reichard D. utazó Bécs, Freschberger László utazó Bécs. Grosser Vilmos utazó Bécs. Freischberger Herman utazó Bécs, Kabbéó Ottó utazó Bécs, Csiki Miklós utazó M.-Vásárhely, Hirschklau Krisztián felügyelő Szász-Magyaros, Lobstein József utazó Budapest, Steiner Armin utazó Budapest, Föpfer Gyula kereskedő Brassó, Kiss Jakab utazó Budapest, Aner Béla kereskedő Budapest, Herman Lajos felügyelő Kolozsvár, Szendrey Sándor utazó Trieszt, Atzél Jenő utazó Budapest, Weisfeiler Kálmán utazó Brassó, Antoni N. mérnök szászváros, Szalmási Béla utazó Budapest, Rozenfeld József utazó Budapest.

Millenium szálló. Milch Leopold utazó Trieszt, Kohn Móricz utazó Troppan, Gut József utazó Bécs, Szabó Endre gépgyár vezető Kolozsvár, Kelemen Lajos tisztü ügyész S.-Szentgyörgy, Heim Ferenc ezredes Brassó, Csálányi Géza dandár-parancsnok Brassó, Balassa Béla főhadnagy Brassó, Dobál Antal ügyvéd és családja Kolozsvár, Hummer Antal mérnök Alsócsernáton, Materni Antal utazó Budapest, Szabó Emil utazó Kolozsvár, Gerő Miksa utazó Brassó.

Nyiltér.)*

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziaszer ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomoselláptó bedörzsöléseként alkalmaztatik köszvényről, oszról, tag-ezagatásról és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakorabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 fr. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban kellethet van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértéktől utáztat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter orvöjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállító, RUDOLFTADT.

E rovat alatt közléstiekért felelősséget nem vállal a szerk.

Jég eladás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy nálam naponta jeget igen jutányos áron lehet kapni.

Csiszár Pál,

97 2—5

kereskedő.

Kiadó lakások.

A honvéd kaszárnyával szemben, a volt „Oroszlán”-hoz ezimzet vendéglő akár alsó, akár felső része kiadó, melyhez istálló, szin, fa tartó és pineze is van; továbbá butorozott szoba is kapható.

Értekezni lehet ugyanott

Özv. Fülöp Sámuelnénel.

Sz. 132—97

Árverési hirdetés.

Alóírt kiküldött végrehajtó a kovásznai részvénytársaságnak jelen évi 1935 sz. végzési megbízás folytán elrendelt Dr. Bartha Imre ügyvéd által képviselt Friedländer Simon végrehajtónak, papolezi lakos Bajkó Barabás elleni 499 frt 11 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi június hó 3-ik napjától számítandó 5 százalék és eddig összesen 103 frt 70 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt 1897. évi március hó 30-án Papolezon, 31-én Zabola községében lefoglalt és összesen 1566 forint 11 kr-ra becsült következő ingóságokra, u. m.:

I. Papolez községben Bajkó Ferenc udvarán:

1. A szinben 60 kötés szitakéreg
2. Ugyanott az udvaron 800 szál két ezolos deszkák. 3. Ugyanott 400 drb. ezolos deszkák. 4. Ugyanott a kapu előtt 80 drb. faragás fákra nézve a helyszínén leendő eszközölsére 1897. évi június hó 21-én d. e. 9 órára az árverés kitűztetik.

II. Továbbá ugyanezen végzés folytán elrendelt, tovább folytatólag nevezett felperes részére papolezi Bajkó Barabás elleni Zabola községében levő 1897-ik év március 31-én lefoglalt alábbi ingóságokra nézve, u. m.

1. Jakabfy Domokosnál levő 27 kötés kéreg. 2. Kondra Mihálynál 135 kötés szitakéreg. 3. Szabó Jánosnál levő 74 kötés kéreg. 4. Szabó Lajosnál 136 kötés kéreg. 5. Szász Lajosnál 136 kötés kéreg. 6. Páván Mátyás Jánosnál 59 kötés kéregre az árverés szintén kitűztetik; annak foganatosítására a határnap jelen év június hó 22-én d. e. 9 órára Zabola és Páva községében a helyszínén leendő eszközölsére kitűztetik. Mikor is a nevezett ingóságok a többet ígérőknek nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Kelt Kovásznán, 1897. május hó 18-án.

Hamar Lajos,
bir. végrehajtó.

98 1—1

Sz. 1354—897
tlkvi.**Árverési hird. kivonat.**

A kovásznai kir. járásbírósa mint tlkvi hatóság közhírre teszi, hogy Dr. Bartha Imre ügyvéd által képviselt Thury Kata végrehajtónak D. Veress Gyula és neje végrehajtást szenvedők elleni 200 frt — kr. tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbírósa területén levő Kovászna községben fekvő a kovásznai 2109 sz. tjkvben A + 2409/3 és 2409/4 helyrajzi szám alatt foglalt ingatlanra az árverést 415 forintban ezen nöl megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évben július hó 1-ő napján délelőtt 9 órakor ezen tlkvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal szándított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt évadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénzek bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint tlkvi hatóság.

Kovácsna, 1897. évi április 15-ik napján.

Séra Lajos,
kir. járásbíró.

Háromszékvármegye Alispánjától.

Sz. 12770
1897.**Hirdetmény.**

A törvényhatósági szegényalap tulajdonát képező s Seps-Szentgyörgyön lévő vármegyei szegény menedékház ujraépítési költsége belügyi miniszteri ur ó nagyméltóságának utólagos jóváhagyása mellett 13.673 frt 65 krral engedélyeztetik.

Ezen munkálatok kivitelének biztosítása czéljából folyó évi június hó 13-ikának d. e. 9 órájára az alispáni hivatalos helyiségben tartandó zártajánlat versenytárgyalás hirdettetik.

Versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a válatra vonatkozó zárt ajánlataikat a kitiűzött nap d. e. fél 9 órájáig a vármegyei pónztárhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlathoz az engedélyezett költségösszeg 5 százalékának megfelelő bánatpénz esatolandó.

A vonatkozó műszaki műveletek és feltételek a vármegyei számvevőszéknél a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Seps-Szentgyörgyön, 1897. évi május hó 29-én.

Gábor Peter,
alispán.

89 3—3

Hirdetések

lapunk kiadóhivatalában felvétetnek.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitós-butor-raktárában

Kézdí-Vásárhelytt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlított faszékek és függönytartók, tükrök, tolelt-asztalok, lőszőr és tengerifü matrácok, és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt. Összehajtható vas-ágyak 23 rugós matrácossal.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
(89 5—100)

Papirkereskedés

az emeleten

Van szerencsém a n. ó. közönség szives tudomására hozni, hogy id. Jancsó Mózes kereskedő üzlethelyisége fölé az emeletre a helyi viszonyoknak megfelelőleg

PAPIRKERESKEDÉST ÉS NYOMTATVÁNYRAKTÁRT

rendeztem be, a hol mindennemű irodai és levélpapírokat, irodai szereket, tintákat, tintatartókat, irodai és zsebkönyveket, virágpapírokat és virágleveleket, esokortartókat, stb. a legdusabb választékban, olcsó árak mellett árusítok el.

Továbbá bátor vagyok becses figyelmébe ajánlani újabban gőzhajtásra berendezett

KÖNYVNYOMDÁMAT,

melyet ellátam a legújabb ezimírásokkal úgy, hogy e tekintetben minden igényeket képes vagyok kielégíteni, a legjutányosabb árak mellett.

Ezzel kapcsolatban tudatom, hogy megrendelőim kényelmére való tekintetből

KÖNYVKÖTÉSZETET

is rendeztem be, melyet szintén ellátam a legújabb vágó-, fűző-, lyukgató- és számozógépekkel, mi által megrendelőim meg lesznek kímélve attól, hogy e szakmába vágó munkákkal külön fáradsanak, s így nem csak a nálam megrendelt, hanem úgy új könyvek, folyóiratok stb. kötését, valamint régi könyvek javítását a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig igen jutányos árak mellett eszközölöm.

Ugy a n. é. közönség, a valamint hivatalok szives pártfogását ezutánra is kérve mórdatam

tisztelettel:

Ifj. Jancsó Mózes,
nyomdatulajdonos.

Feltűnő**olcsó árak!**

Ny. Ifj. Jancsó Mózesnél K.-Vásárhelyen

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.